Ч. 153 Недѣля 11 (23) липня 1893. Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Реформа рускихъ семинарій духовныхъ.

Є. Вел. Цѣсарь Францъ-Йосифъ I зволивъ постановою зъ дня 13 липня 1893 вселаскавѣйше зарядити слѣдуюче:

1. Греко-католицку семинарію духовну св. Варвары у Вѣдни розвязує ся зъ кôнцемъ сего року шкôльного.

Питомцѣ сеи семинаріѣ для продовжуваня своихъ студій теольоґічныхъ мають въ части одержати стипендіѣ, а въ части перенестись до ґенеральнои гр. кат. семинаріѣ у Львовѣ.

2. Вôдъ року шкôльного 1893/94 буде установлене зъ фонду релігійного означене число стипендій для гр. кат. кандидатôвъ до стану духовного, щобы могли учащати до высшихъ теольоґічныхъ закладôвъ науковыхъ въ краю або за границею.

3. Иснуюча у Львовѣ для львôвскои, перемыскои и станіславôвскои діецезіѣ гр. кат. ґенеральна семинарія яко така розвязує ся, а дозваляє ся рôвночасно утворити гр. кат. діецезіяльнй семинаріѣ у Львовѣ, Перемышли и Станіславовѣ.

Вѣсть, котру повысше подаємо, про знесенє гр. кат. семинаріѣ духовнои у Вѣдни, знесенє ґенеральнои гр. кат. семинаріѣ у Львовѣ и утворенє натомѣсть въ краю нашôмъ трехъ гр. кат. духовныхъ семинарій діецезіяльныхъ, выкличе безъ сумнѣву щире вдоволенє у всѣхъ безсторонныхъ людей, у всѣхъ серцяхъ, що бажають добра краю.

Греко-католицка семинарія у Вѣдни не могла вôдповѣдати якъ слѣдъ своѣй задачи, вже хочь бы зъ тои однои дуже важнои причины, що молодѣжь духовна, тамъ образована, чула ся занадто вôдôрваною вôдъ свого краю родинного и тому до сповнюваня душпастирскихъ обовязкôвъ середъ своеѣ суспôльности приступала пôзнѣйше безъ належного розумѣня єѣ потребъ и вôдносинъ. Нѣхто не заперечить, що однымъ зъ основныхъ условій взôрцевои и запопадливои дѣяльности священичои єсть се глубоке зрозумѣнє потребъ власнои суспôльности, а то може дати лише житє середъ тои суспôльности.

Знесенє ґенеральнои гр. кат. семинаріѣ духовнои у Львовѣ и зарядженє утвореня натомѣсть трехъ семинарій діецезіяльныхъ у Львовѣ, Станіславовѣ и Перемышли, єсть дальшимъ крокомъ на дорозѣ глубоко обдуманои реформы въ тôмъ напрямѣ, щобы запевнити нашôй суспôльности то, що становить одну зъ головныхъ пôдставъ кождои суспôльности, то єсть духовеньство запопадливе, оживлене почутємъ свого званя и любовью краю.

Цѣль тои реформы надто ясна, щобы потребувала довгихъ поясненъ. Великій закладъ духовный, якимъ була гр. кат. семинарія у Львовѣ, де мѣстили ся питомцѣ зô всѣхъ діецезій, вымагавъ величезнои силы для сповнюваня доброго надзору и зъ тои причины неразъ були въ нѣмъ хибы. Треба було лихо рѣшучо усунути, треба було въ самôмъ накорѣнку здавити тй причины, котрй зъ духовного закладу робили неразъ видовище спорôвъ и згôршаючихъ непорозумѣнь.

Отже замѣсть одного великого закладу, въ котрôмъ веденє докладного надзору и одностайного напряму трафляло на непоборимй майже перешкоды, будуть утворенй меншй семинаріѣ, діецезіяльнй, пôдданй безпосередному надзорови Зверхника кождои діецезіѣ. То була справдѣ спасенна думка, котра безъ сумнѣву принесе пожаданй користи. Неразъ уже передъ тымъ появляли ся въ часописяхъ рускихъ гадки и обавы, що зарядъ гр. кат. семинаріѣ мають взяти въ свои руки оо. Єзуиты, що грозить ѣй латинізація и т. д. Реформа, котра зъ волѣ Найясн. Пана стала ся теперь уже фактомъ, повинна разъ на завсѣгды покласти конець тымъ тенденційнымъ голосамъ. Нѣхто не має на думцѣ латинізаціѣ гр. кат. семинарій и зовсѣмъ нема намѣру вôддавати ихъ пôдъ зарядъ оо. Єзуитôвъ, — иде лишь о те, щобы тй семинаріѣ вôдповѣдали зовсѣмъ своѣй задачи, щобы молодѣжь духовна, будучи пôдчасъ своихъ студій богословскихъ пôдъ добрымъ надзоромъ своихъ власныхъ рускихъ епископôвъ и наставникôвъ, бережена въ той спосôбъ вôдъ всякихъ аґітаційныхъ вплывôвъ могла образувати ся на священикôвъ вѣрныхъ католицкôй Церквѣ, свому званю и народности. Осягненє сеѣ цѣли уможливить вселаскавѣйша постанова Є. Вел. Цѣсаря; тому кождый, хто вагу сеѣ цѣли розумѣє, буде видѣти въ тôй постановѣ знову ще оденъ доказъ бôльше вôтцѣвскои печаливости Монарха о добро нашого краю.

Переглядъ політичный.

У Львовѣ вôдбувають ся теперь нарады маршалкôвъ Радъ повѣтовыхъ; репрезентованыхъ єсть 32 Радъ повѣтовыхъ. Радженo надъ реформою громадскою, але нарады мають характеръ довѣрочный. Комісія зложена зъ Є. Ексц. кн. Ад. Сапѣги, Д. Абрагамовича,

---

8)

Село Золоторобôвъ.

Хороша и правдива история для школы и дому.

Зъ нѣмецкого. — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

Дѣвчата казали дальше: „Та бо, видишь, Гальшко, зъ часомъ и найчистѣйша одѣжь пôдре ся; а зъ вôдкижь взяти нову, коли чоловѣкъ не дасть грошей?“

На то вôдповѣла имъ Гальшка: „Менѣ треба менше грошей, якъ другимъ, бо скоро зробить ся лишь масѣнька дѣрочка, то я кôлькома стѣбнами єѣ зашию, щобы не зробила ся бôльша, а до того треба лишь кусникъ нитки. Другй же носять доти, доки ажь не постарѣє ся и не направляють; вôдтакъ зъ маленькои дѣрки зробить ся велика и въ короткôмъ часѣ розлетить ся цѣла одѣжь на саме дрантє и треба нову купувати. Тымчасомъ я ношу свою стару и такъ щаджу богато грошей. Ґаздинѣ, що не умѣють шити и латати, марнують богато грошей а все таки ходять, якъ колибъ вылѣзли зъ болота“.

Коли дѣвчата таке почули, то ажь спаленѣли, сльозы станули имъ въ очахъ и обѣ сказали: „Колижь бо мы не учили ся такъ красно шити и латати, якъ ты; мы вже видимо, що то буде намъ дуже шкодити и принесе намъ богато горя, а годѣ вже тому якось зарадити“. Обѣ засумували ся и пôшли вôдтакъ домôвъ.

Опôсля розповѣла Гальшка чоловѣкови всю ту свою розмову зъ подругами и сказала що буде ихъ обѣ учити шити и латати, бо ѣй було бы жаль, колибъ они малй бути нещасливй.

Володко пригорнувъ свою добру жѣнку до серця и сказавъ: Тымъ заслужишь собѣ на ласку у Бога и вôнъ буде благословити нашу хату. Учи не лишь тй твои подруги, але й всѣ, що схотять вôдъ тебе учити ся. Богато господарѣвъ въ селѣ бѣднѣють и сходять на нужду, хочь тяжко працюють, а то все лишь черезъ то, що ихъ жѣнки не умѣють господарити. Они не умѣють засадити огородъ всѣлякою здоровою огородовиною, щобы мати єѣ вôдтакъ для вôдмѣны на поживу. Коли хотять чого доброго наварити, то имъ треба до того богато солонины и сала, смальцю и олѣю, а то все богато коштує и вкôнци нема зъ того нѣчого доброго, бо зъ того можна хиба лишь розболѣти ся. Изъ злои поживы буває зла кровь и злй соки. Зъ того беруть ся вôдтакъ всѣлякй недуги, котрй опôсля богато коштують а недужй люде не можуть и добре працювати. Такъ само и зъ одежею. Правда, що въ селѣ суть и швачки, але що они шитємъ заробляють грошѣ, то й не конче хотять учити єго другихъ, а тй що не умѣють самй шити и латати, ходять зъ подертыми лôктями и въ драntивôй одежи або полатають такъ, що латанина ще гôрше выглядає, якъ дрантива одѣжь. Грѣхъ великій, що нема въ кождôмъ селѣ бодай однои розумнои женщины, жѣнки священика або єго господинѣ, жѣнки якого вôйта або якои мельнички, та взагалѣ такои, що умѣє варити, занимати ся огородомъ, шити, латати, а котра бы селяньскй доньки учила за дармо. Въ селѣ були бы тогды грошѣ и всѣляке добро, та не одно подружє почулось бы тогды щасливымъ. Берижь ся Гальшко до дѣла, а Богъ тобѣ за то заплатить“.

Такъ сказавъ Володко. Гальшка казала заразъ закликати свои обѣ подруги, показувала имъ що дня по роботѣ, якъ шити бѣле платє, якъ направляти вытертй або роздертй мѣсця въ одежи и якъ зашивати все що розôдре ся такъ, щобы не було й знати. Учила ихъ якъ краяти сорочки для мужчинъ и жѣнокъ та дѣтей, щобы якъ найменше сходило куснѣвъ зъ полотна, якъ робити панчохи зъ клинцями и якъ ихъ пôдчиновати та направляти. Водила ихъ по цѣлôмъ домѣ, а тамъ було завсѣгдно все въ порядку, все стояло на своѣмъ мѣсци. Водила ихъ и до стайнѣ та пивницѣ: и тамъ було чистенько та сухо, а що тамъ все робивъ ся порядокъ, то нѣколи не було наразъ богато роботы. Водила ихъ и до огорода та

ґр. Щас. Козебродского, ґр. Ст. Стадницкого и ґр. Андр. Фредра, має зредаґувати ухвалы вѣча и предложити ихъ Маршалкови краевому. Другимъ предметомъ нарадъ була справа закона дорогового. Ухвалы въ сѣй справѣ маютъ бути поданѣ до вѣдомости всѣхъ Выдѣлôвъ повѣтовыхъ, а передъ Соймомъ вôдбуде ся новый зъѣздъ маршалкôвъ въ справѣ остаточныхъ ухвалъ. Раджено такожъ надъ урядженємъ бюръ Радъ повѣтовыхъ и постановлено утворити фондъ емеритальный для всѣхъ урядникôвъ Радъ повѣтовыхъ.

Нинѣшнѣ часописи пораннѣ подаютъ про розвязанє вѣденьскои гр. кат. семинаріѣ такѣ вѣсти: Вѣденьске Намѣстництво повѣдомило оногды ректоратъ семинаріѣ, що єѣ розвязано. Ректоръ о. Теоф. Сембратовичь скликавъ заразъ пытомцѣвъ и повѣдомивъ ихъ о тôмъ, зазначуючи, що розвязанє наступило зъ огляду на ощадности и потребы церковнѣ та дисциплінарнѣ. Ректоръ мавъ такожъ заявити, що владики рускѣ на то вже давнѣйше згодили ся. Питомцямъ лишено до волѣ, чи хотятъ кôнчити студіи у Львовѣ, чи въ Инсбруцѣ. Кажутъ такожъ, що ректоръ о. Т. Сембратовичь має одержати парохію въ Калуши, а о. Пюрко лишитъ ся у Вѣдни.

Комісія промыслова вôдрочитъ ся мабуть дня 11 серпня.

Берлиньскѣ ґазеты доносятъ, що правительство пруске запытувало кôлькохъ инспекторôвъ шкôльныхъ, въ якѣй спосôбъ далось бы найвôдповѣднѣйше завести науку языка польского въ школахъ приватныхъ.

Норвеґія видко стремитъ чимъ разъ бôльше до того, щобы вôдорвати ся вôдъ Швеціѣ. Недавно тому ухваливъ стортінґъ въ Христіяніи, що вôдъ 1895 р. має Норвеґія мати своихъ окремыхъ консулѣвъ, а теперь ухваливъ зменшити апанажу шведскому королеви о 80.000 коронъ а наслѣдникови престола о 50.000 коронъ.

Новинки.

Львôвъ дня 22 липня.

— **Пятьдесятъ лѣтъ** мине 4 серпня с. р., коли Є. Вел. Цѣсаря Францъ Иосифа I. именовано властителемъ полку драґонôвъ ч. 11. Теперь той полкъ стоитъ въ Городку. Офіциры того полку постановили обходити сю рôчницю величнo; мѣжь иншимъ будутъ такожъ уряджені перегоны. На ту цѣль давъ Є. Вел. Цѣсарь значный даръ грошевый и ювилейну нагороду почестну. Рôвночасно призначивъ Монархъ капіталъ 12.000 зр. яко фондацію, зъ котрои вôдсотки будутъ що року 4 серпня роздѣлюванѣ по рôвнôй части межи добрыхъ и заслуженыхъ пôдофіцирôвъ того полку.

— **Заповѣдженѣ загальнѣ зборы дякôвъ** деканата жукôвского въ Обертинѣ не вôдбули ся зъ причины слоты. Отже просимо въ друге чч. дякôвъ деканата жукôвского, а такожъ коломыйского, городеньского и товмацкого зъѣхати ся на день св. Иліѣ 1 серпня с. р. на зборы, котрѣ вôдбудутъ ся пôдъ проводомъ мѣсцевого пароха всч. о. Левицкого. Зô Станіславова приѣде на зборы делеґатъ п. И. Полотнюкъ. Просимо всч. Духовеньство звернути увагу своихъ дякôвъ на сѣ зборы въ Обертинѣ. — Иванъ Березовскій, Левъ Снѣгуровичь, Дмитро Ґорецкій, Констант. Марзинюкъ.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ розписує конкурсъ на посаду контрольора касы въ Пôдволочискахъ въ речинцемъ до 4 серпня, дальше на посады почтмайстрôвъ въ Краковци зъ платнею 1960 зр. и въ Уличи зъ платнею 500 зр. Подання треба вносити до 26 липня.

— **Курсъ** игоръ и ґімнастики для учителѣвъ шкôлъ народныхъ въ мѣстъ и мѣсточокъ Галичины буде отвореный зъ порученя краєвои Рады шкôльнои въ „Кружку ґімнастичнôмъ учителѣвъ шкôлъ народныхъ у Львовѣ“ зъ днемъ 24 липня. На сей курсъ призначила краєва Рада шкôльна 13 учителѣвъ зъ тыхъ мѣсцевостей: зъ Бродôвъ, Бôбрки, Бережанъ, Дрогобича, Городка, Ярослава, Коломыи, Сянока, Самбора, Снятина, Стрыя, Станіславова и Тернополя. Каждый участникъ курсу одержитъ запомогу зъ краєвои Рады шкôльнои, а „Кружокъ“ дає имъ безплатне помѣщене въ школѣ им. Мицкевича. Выклады и вправы будутъ тревати 8 днѣвъ зъ такою проґрамою: 1) вправы вôльнѣ, рядовѣ зъ приборами, на приладахъ и игры (прелеґентъ Е. Ценеръ); 2) значенє фізичне и педаґоґічне игоръ и гімнастики (прел. Юл. Фонфара); 3) перша помôчь въ нещастныхъ выпадкахъ (прел. д-ръ Павликовскій). Выдѣлъ „Кружка“ выславъ уже до всѣхъ окружныхъ радъ шкôльныхъ повѣдомленє о речинци розпочатя курсу.

— **Градъ** величины курячого яйця знищивъ всѣ засѣвы въ Одреховѣ, сянôцкого повѣта дня 13 с. м. Градъ бувъ такъ сильный зъ бурею и дощемъ, якого найстаршѣ люде не памятаютъ и ще нѣгде не бачили. Була добра надѣя на жнива, та одна хвиля все знищила. У насъ теперь тяжкій передновокъ, а що то буде на слѣдуючій рôкъ, коли зъ теперѣшныхъ засѣвôвъ и на одинъ день зъѣсти не лишилось. До того слота, сѣна позамулювало, копицѣ гниютъ, а решту вода въ собою забрала.

— **Грôмъ.** Дня 18 с. м. господарь Василь Лубикъ зъ Чортôвця ѣхавъ до Обертина за деревомъ на будову. Зъ нимъ ѣхавъ обертиньскій жидъ. Бурa була, а Лубикъ ѣхавъ борзо. Грôмъ вдаривъ у вôзъ, забивъ одну клячь, а Лубика и жида тяжко поранило. Нема навѣть надѣѣ, щобы Лубикъ подужавъ. Жидъ лѣчитъ ся въ Обертинѣ.

— **Загадочна смерть.** Сими днями найшли въ Скниловѣ коло Львова въ дворскôмъ ставѣ тѣло гарнои 18-лѣтнои дѣвчины. Тѣло було наге, на лици були слѣды побитя, уха були розôрванѣ, певно для зрабованя кольчикôвъ. Можна пôдозрѣвати, що се убивъ хтось дѣвчину, бо кôлька днѣвъ передъ тымъ господарь Василь Гуляй чувъ крики надъ ставомъ, але боявъ ся пôти тамъ и подивити ся. Жандармерія не найшла доси виновника и не выкрыла навѣть, звôдки та дѣвчина и що она за одна.

— **Утопили ся** передвчера у Львовѣ двѣ женщины въ ставѣ на Цетнерôвцѣ. Одна зъ нихъ Анна Боровикъ, 13 лѣтна дочка стельмаха зъ Лѣсеничь, достала пôдчасъ купели корчѣвъ и почала топитись; друга Авт. Дронґъ 34-лѣтна жѣнка возьного зелѣзничого скочила въ одежи до воды на ратунокъ тонучôй, але обѣ потопились.

— **Скарбъ.** Ивась и Пазька Малоѣды въ Бѣлôй повѣта немирôвского, выорали два горцѣ золотыхъ и срѣбныхъ грошей. Скарбъ той мабуть бувъ досить значный и лежавъ въ земли довгѣ лѣта, але вартости єго годѣ вже дôйти, бо Малоѣды продали той скарбъ Мосьови и Янклеви Лякови за пятку. Малоѣды, видко, не знали того, що мали у своихъ рукахъ.

— **Хитрѣ обманьства.** Митнича сторожа на граници Франціѣ и Швайцаріѣ у женевского озера стала замѣчати, що въ Швайцаріи не знати зъ якои причины вмирає богато Французôвъ, котрыхъ тѣла перевозитъ родина до Франціѣ. То збудило вкôнци пôдозрѣнє и сторожа постановила розслѣдити справу. Недавно одна зъ такихъ процесій ѣхала поважно черезъ границю. Впередъ ишовъ діяконъ; за нимъ несли хрестъ; дальше йшовъ священикъ: на марахъ лежала домовина, а за нею йшла сумна родина покôйника. Митнича сторожа салютовала якъ звычайно; але діяконъ, що йшовъ въ переду, замѣтивъ, що симъ разомъ на граници стоявъ не одинъ сторожъ, але цѣлый вôддѣлъ. Не сказавши нѣ слова, скинувъ рясу и ставъ утѣкати; за нимъ кинувъ ся хрестоносець; за тымъ знову священикъ, а дальше й „родина“ — всѣ повтѣкали. Пôдôйшла сторожа до домовины, розбила єѣ и найшла тамъ — повно дорогого тютюну. Зъ того часу у Швайцаріи вже не вмираютъ такъ часто французы.

— **По американьски.** Клясична оселя американьского „лінчу“ (самосуду), мѣсто Бардвель въ державѣ Кентукі, пригадало си знову свѣтови. Муринъ Кароль Мілеръ убивъ тамъ двѣ сестры, 16 и и 14-лѣтну, котрѣ яко люде бѣлѣ не хотѣли слухати залицянь чорного мурина. Поліція зловила небавомъ убійника. Кôлькохъ поліцаѣвъ вело єго улицею до вязницѣ, але товпа людей заступила имъ дорогу; стали бити ся и выдерли полі

показувала, якъ сѣяти та садити всяку огородовину, а коли она доспѣла, якъ єѣ прятати и уживати на смачну страву. Водила ихъ такожъ и до кухнѣ та учила, якъ варити чистенько страву и такъ, щобы не уживати богато омасти а щобы все було смачне, здорове и поживне. Иногдѣ робила навѣть и печеню, а все таки она не богато коштувала. Гальшка научила ся була вôдъ своєи матери зварити на борзѣ всѣляку зупу и приправляти мясо на всѣлякѣ способы, прятати на зиму всѣляку огородовину, квасити огôрки и капусту и т. д.

Обѣ дѣвчины ажь дивували ся, бо они не видѣли нѣколи щось подôбного у себе дома и тѣшили ся, якъ то они будутъ догаждати своимъ чоловѣкамъ, коли вôддадутъ ся, а то не буде бôльше коштувати якъ звычайно.

Але они розповѣли и другимъ дѣвчатамъ, чого они довѣдали ся и научили ся у учительки та що они й самѣ стали такѣ якъ Гальшка; тогды приходили и другѣ дѣвчата до Гальшки та просили єѣ, щобы она й ихъ трохи пôдучила. Наконець зробила ся у Гальшки правдива школа. А що Гальшка подобалась всѣмъ молодымъ мужчинамъ, то й всѣ дѣвчата хотѣли бути такими якъ Гальшка.

Правда, що Володкова жѣнка мала зъ початку досыть труду, але опôсля пишло ѣй вже все добре, бо мала вже значну помôчь и въ стайни й въ огородѣ; декотрѣ мусѣли за ню часомъ варити, другѣ шити тонке плате, коли не було якои иншои роботы. Вже заразъ другого року було видко по многихъ огородахъ при домахъ въ селѣ, що тамъ наставъ иншѣй порядокъ. Одна сусѣдка зазирала до другои черезъ плôтъ та дивила ся, що она садитъ або сѣє и якъ она то робитъ та просила о розсаду або насѣнє для себе. Коли вôдтакъ настало лѣто и прийшла осѣнь, то многѣ селянки несли зъ свого подостатку красну огородовину на торгъ до мѣста а зъ вôдтамъ приносили грошѣ до дому. Всѣ дуже тымъ тѣшили ся, лишь не тѣ, у котрыхъ такъ не було. Але й тѣ ходили вôдтакъ до Гальшки та розпытувала про се и те, а Гальшка давала всѣмъ раду, учила всѣхъ, що сама знала и чого вôдъ тои поры научила ся. Она робила то дуже охотно, бо була дуже доброго серця, а слова прецѣ нѣчого не коштуютъ та ще у молодыхъ жѣнокъ.

Тымъ зъєднала собѣ учителька велику любовь и славу и всѣ старали ся ѣй приподобатись. А таки всѣмъ въ селѣ було дуже жаль доброи жѣнки, що она вôддала ся за Володка, бо колись буде мусѣла разомъ зъ нимъ пôйти до пекла. Всѣ бачите знали дуже добре, що вôнъ чарôвникъ и затративъ свою душу и тѣло.

12. Якъ коршмар зъ „пôдъ льва“ розбивъ собѣ нôсъ и що вôдтакъ стало ся.

Що Володко й не робивъ а люде таки все брали єму за зле. Коли вôнъ учивъ дѣтей, що нема нѣякихъ страхôвъ, що то ихъ выдумуютъ собѣ лишь боязливѣ и забобоннѣ люде, то въ селѣ говорили люде, що вôнъ не вѣритъ нѣ въ Бога нѣ чорта. А коли вôнъ дѣтемъ показувавъ въ поли и въ лѣсѣ ѣдовитѣ ростины, щобы они ихъ знали та не ѣли ягôдъ зъ нихъ або й самого зѣля, то въ селѣ говорили, що вôнъ учитъ дѣтей якъ лагодити отрую. А вже найбôльше зô всѣхъ пôдглядавъ єго коршмарь зъ „пôдъ льва“, Наливайко и все запамятувавъ собѣ добре, що лишь люде выговорювали на Володка.

Коли вже досыть призбиравъ, , каже: „Вже досыть знаю, ажь теперь я єму вязы скручу. Буде мусѣвъ ставати передъ судомъ, а єго власна теща, мельничка, нехай сама скаже передъ судомъ, що знає про него. Я вôйтъ, то й моимъ обовязкомъ сказати. Не можу довше терпѣти, бо менѣ прийшлось бы за все вôдповѣдати“.

Отже разъ въ недѣлю убравъ ся вôнъ въ святочну одежу, заложивъ трикôнчастый капелюхъ на голову, взявъ тростинову палицю зъ срѣбною головкою и широкимъ крокомъ пустивъ ся зъ села до мѣста. Але не сказавъ нѣкому й слова, що у него на думцѣ представити Володка передъ властями яко злого чоловѣка. Вôнъ, бачите, боявъ ся, щобы той чарôвникъ не пронюхавъ, бо готовъ бы ще наробити єму якого лиха, закимъ бы вôнъ зайшовъ до мѣста.

Коли вôнъ такъ иде гостинцемъ самъ одинъ, говоритъ въ голосъ самъ до себе, якъ колибь стоявъ вже передъ панами радниками; бѣжитъ при тôмъ чимъ разъ скорше и въ гнѣвѣ розмахне ся то правою то лѣвою рукою. Въ тôмъ розгарѣ упхавъ собѣ якось палицю помежи ноги, спотыкнувъ ся и упавъ на землю якъ довгій. Капелюхъ вôдлетѣвъ вôдъ него

ліціянамъ убійника. Взявши его въ свои руки повели на широку улицю, де вже стояла высока жердка, до ко трои мали его привязати и живцемъ спалити. Батько нещасныхъ дѣвчатъ мавъ пôдложити огонь пôдъ костирь. Але поліція вдала ся по войско и вернула небавомъ. Побачивши войско, люде занехали давный плянъ пôмсты, лише чимскорше повѣсили мурина на найблизшôмъ де ревѣ, закимъ войско прийшло. Всѣхъ людей було въ 7000, — кого ту увязнити? Поліція дала всему спокôй и не увязнювала нѣкого.

— Способъ противъ мухъ — найлучшій такій: Въ кождôй аптицѣ можна купити лаврового олѣю. Той олѣй наливае ся на тарѣлки, або яку иншу плоску посудину и ставить ся въ комнатѣ. Отвирае ся вôкна а мухи стрôмголовъ утѣкають зъ хаты и не вернуть, поки той олѣй въ хатѣ, бо они его дуже не люблять. Коли хто хоче позбутись мухъ зъ коморы або кухнѣ, треба намастити стѣны лавровымъ олѣемъ, а нѣ одна муха не посмѣе показатись тамъ. Можна спробувати, чи той лѣкъ противъ мухъ помагае.

— На будову руского народного театру надôславъ на нашѣ руки 1 зр. п. Корн. Слюваръ веркмайстеръ школы слюсарской въ Свйонтникахъ. — На руки нашои адміністрации надôславъ о. Мицьковскій зъ Чорнокôнцѣвъ 1 зр. — Вп. участники загальныхъ зборôвъ товариства „Руска Бурса“ въ Бережанахъ на патріотичный зазывъ совѣтника п. Ив. Комарницкого зложили квоту 15 зр. 80 кр. Зложили Вп. пп.: сов. Ив. Комарницкій 1 зр, о. Литаньскій 1 зр., о. Ровлуцкій 1 зр., Ив. Сойка 30 кр., о. Козловскій 1 зр, о. Концевичъ 1 зр., о. Барановскій 1 зр., нотарь Левицкій 1 зр., Новицкій 10 кр., сов. о. Соневицкій 1 зр, Весоловскій 20 кр., комісарь правит. Кубелька 50 кр., Йос. Сойка 50 кр., о. Ост. Нижанковскій 50 кр., Власийчукъ 20 кр., Медицкій 1 зр., о. деканъ Макогоньскіѣ 1 зр., о. Токарь 50 кр, о. Содомора 1 зр., о. Яремовичъ 1 зр., о. Федюкъ 50 кр., о. Апол. Филиповскій 50 кр., разомъ: 15 зр. 80 кр. — На руки п-нѣ Соф. Цеглиньской въ Перемышли зложили дальше: О. Гриневецкій 1 зр., о. Перчиньскій 1 зр., о. Антонъ Ломницкій 10 зр. 50 кр., о. Ринявецъ 1 зр., п-на Евгенія Цеглиньска 1 зр., п. М. Кочиркевичъ 1 зр., о. Ярема 20 кр, п. М. 50 кр., о. Миронъ Литиньскій 1 зр., о. Гоцкій 1 зр., дрôбными жертвами 34 кр., разомъ 18 зр. 54 кр. Разомъ зъ попередно выказаными зôбравъ комітетъ перемыскій 217 зр. 90 кр

Штука, наука и література.

— „Зоря“ ч. 13 подае: Продовжене повѣсти Ив. Левицкого: Помѣжь ворогами; дальше Ст. Руданьского: Нові поетичнѝ творы; поему Цезара Бѣлила: Нирепь (Шілера); драму Карпенка-Карого: Безталанна; продовжене исторіѣ літературы рускои дра Ом. Огоновского: Література наукова (Михайло Максимовичь); продовжене критичного розбору Олекс. Колессы: Юрій Коссованъ Федьковичь; потôмъ біоґрафію драматичного артиста Опанаса Карповича Саксаганьского; вôдтакъ вѣсти про літературу, театръ и про рухъ въ товариствахъ; наконецъ вôддѣлъ бібліоґрафічный, посмертнѝ оповѣстки и часть редакційну. Се число подае на першôмъ листѣ дуже удатный портретъ Опанаса Саксаганьского, а въ илюстраціи подыбуемо гарне выкôнчене оправы Євангелія пôсля мотивôвъ Шкрибляка, дарованого папѣ въ нагоды 50 лѣтного ювілею. — Россійско украиньскій словарь обнимае въ тринацятôмъ аркуши слова: дитя до доставать, достать (стор. 181—196).

Господарство, промыслъ и торговля.

— Станъ воздуха за минувши добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 22 липня до 12 год. въ полудне дня 23 с. м. середна теплота була + 22·1° Ц., найвысша + 29·5° Ц вчера по полудни), найнизша + 16·4° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (766). Вѣтеръ буде полудневый, теплота пôднесе ся до + 24·0° Ц., небо буде легко захмарене, дощу не буде, погода.

— Цѣна збôжа у Львовѣ дня 21 с. м.: пшениця 8·50 до 8·75; жито 6 50 до 6 75; ячмѣнь 5·50 до 6·—; овесъ 6·50 до 7·—; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ 7·— до 9·—; вика —·— до —·—; насѣне льняне 11 75 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 68·—; бѣла 65·— до 70·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижъ 35·— до 37·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 85 — до 135·—; спірітусъ готовый 14·25 до 15·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 22 липня. Станъ здоровля міністра войны погôршивъ ся вчера по полудни значно и дае поважну обаву.

Лондонъ 22 липня. Въ палатѣ пословъ заявивъ Ґрей, що правительство выжидае якъ найскоршого справоздания Дîфферена, щобы зъ него спôзнати, чи жадане Францією вôдъ Сіяму вôдступлене части краю противить ся англійскимъ интересамъ, а вôдтакъ додавъ, що коли сіямске правительство не прийме ультіматумъ, то французкій резидентъ выѣде зъ Банґкокъ, тогды розпôчне ся заразъ бльокада побережа.

Парижъ 22 липня. Палата пословъ ухвалила на ново мимо спротивленя правительства кôлька высшихъ кредитôвъ въ буджетѣ, котрѝ сенатъ бувъ вôдкинувъ и длятого буджетъ мусить ще разъ прийти передъ сенатъ.

Берлинъ 22 липня. Справоздане о станѣ засѣвôвъ до половины липня зазначуе, що озиме жито устоялось супротивъ посухи и тучь, озима пшениця потерпѣла; ярѝ засѣвы по найбôльшôй части лихѝ. Пашѣ не стае чимъ разъ бôльше и длятого треба було скосити овесъ передъ часомъ на пашу. Худобу продають за безцѣнъ або рѣжуть. Горохъ лихій, бараболя добра.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5 26**	11·11	**7·36**	—
Пôдволочискъ	**6·44**	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3 41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

Кракова	3 08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2 48	**10·02**	**6 21**	9 46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2 34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10 10**	—	**7.11**	7 59	12·51	—
Стрыя	—	—	**1·08**	9 06	**9·52**	2 38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажъ до вôдкликаня, поѣзды прогульковѝ до Брюховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Брюховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товсти, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін

далеко, вôнъ розбивъ собѣ нôсъ, а ноги таки задеръ такъ до горы, якъ колибъ хотѣвъ дуба стати. Стогнаючи и клянучи вставъ вôнъ зъ землѣ и пôднѣсъ капелюхъ. Але на чолѣ набѣгла ему така ґуля, якъ колибъ тамъ мавъ вырости ему рôгъ, а зъ носа ишла кровь и вôнъ бувъ такій синій якъ сливка. „То нѣхто инщій, лишь Володко таке менѣ наробивъ“ — подумавъ вôнъ собѣ и боявъ ся вже ити дальше, щобы ему ще щось гôршого не приключило ся.

Коли вôнъ такъ ще обтиравъ собѣ хусткою кровь зъ носа, надôгнавъ гостинцемъ на кони якійсь панъ цѣлый въ золотѣ. Вôнъ пристанувъ коло коршмаря и пытае его поквапно: „Не знаете, чи есть тутъ въ селѣ якій панъ Володко и чи буде вôнъ теперь дома?“

А коршмарь пытае: „А вамъ на що?“

Незнакомый каже ему на то: „Наслѣдникъ престола хоче зъ нимъ поговорити“. Сказавши то, пôгнавъ вôнъ дальше до Золотоношѣ.

Коршмарь зъ „пôдъ льва“ ажь ротъ роззявивъ зъ дива и сказавъ лишь: „Що о-о? Наслѣдникъ престола?... Самъ князь до Володка?“ Коли вôнъ то каже, надъѣздить пышна карита запряжена шѣстьма кôньми, а зъ переду и зъ заду на нѣй красно убрана служба. Въ серединѣ сидить якійсь панъ въ синôмъ мундурѣ, а на грудехъ у него срѣбна звѣзда. Вôзъ переѣхавъ попри него и поѣхавъ дальше до Золотоношѣ.

То якъ бы грôмъ упавъ зъ неба! — каже Паливайко. „Наслѣдникъ престола певно схоче заѣхати до мене, а мене нема дома, и вôнъ готовъ поѣхати пôдъ „чорного орла“. Вôнъ пустивъ ся отже до села, що мавъ силы. Але довга палиця дôсталась Паливайкови знову помѣжь ноги и вôнъ вдруге перевернувъ ся на землю, що ажь всѣ ребра въ нѣмъ затрѣщали, а святочна одѣжь таки вже цѣла була повна болота. Штильгукаючи и кленучи, иповъ вôнъ вже теперь поволи до села. Коли побачивъ, що передъ его домомъ не стоить карита, взяла его страшна злôсть, бо вôнъ гадавъ, що наслѣдникъ престола заѣхавъ пôдъ „чорного орла“ до Крейдовича. Вôнъ пôшовъ дальше, але й передъ „чорнымъ орломъ“ не видѣвъ кариты. Вернувъ ся отже домôвъ, але не заставъ тамъ и живои душѣ. Вôнъ перебравъ ся, обмывъ собѣ лице и ажь перепудивъ ся, коли побачивъ въ зеркалѣ, що его нôсъ якъ кушка а на чолѣ таки нѣбы ажь рôгъ вырôсъ, а то и такъ ще зеркало не конче добре показувало, бо мухи були его таки добре занечистили. Теперь ставъ вôнъ лютый, якъ правдивый левъ и розкричавъ ся на свою челядь, котра була розбѣгла ся. Ажь надбѣгла служниця и ледви дыхаючи каже: „Пане, до учителя приѣхавъ таки правдивый цѣсарь чи либонь самъ король! Цѣле село збѣгло ся передъ учителеву хату“.

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдае Адамъ Крехонецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера оригінальні машины до шитя суть взôрцевî що-до конструкціѣ, нейлекшî до роботы, шиють дуже гарно, зъ найбôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренî суть найдосконалѣйшими прирядами, а непеределешимî суть що-до тривкости и своеѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

Найновѣйшій вынахôдъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутлє машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнî выробы тои фабрикы, дуже практичною. Она вызначаєсь такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оригінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій прирядъ въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Черновцѣ улиця Паньска 18.

Не жартъ

ани обмана, але чиста свята правда

Лишь 3 злр. 50 кр.

Кишенковый годинникъ-Remontoir

зъ ґваранцією, дуже добрый и докладно идучій, зъ вскавôвкою на секунды, въ найлѣпшôй красно оздобнôй нікльовôй коперто, котрый заступає всякій иншій срѣбный и золотый годинникъ. Кождый, хто замовляє такій годинникъ, одержуе зъ годинникомъ

слѣдуючі предметы даромъ

1 прегарный ланцушокъ до годинника, 1 чудна привѣска, 1 перстень зъ камѣнями, 1 пару красныхъ кульчиковъ, 1 красный сцизоричокъ зъ выключачемъ. — **Нѣхто нехай не сумнѣвае ся**, бо повтаряю, що то не є жартъ або обмана, але чиста свята правда, и звертаю кождому грошъ, кого-бы тî годинники невдоволили. Кождый проте нехай поспѣшає, якъ довго малый засôбъ выстарчить, и замовляє тотî знаменитî годинники. Посылка вôдбуває ся за послѣплатою черезъ

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,
Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N. 82

Л. ЛѢТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сырый

Вапно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручає дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій

у Львовѣ, Коперніка 2. 80

---

5 10 зр. денно

певного зарôбку безъ капіталу и ризика даемо кождому хто схоче заняти ся розпродажею законно дозволеныхъ льосôвъ и державныхъ паперôвъ. Зголошеня пôдъ „Lose" a. d. **Annoncen-Exp. J. Danneberg, Wien I.,** Wollzeile 19. 77

Вельоципеды для хлопцѣвъ

вôдъ 10 до 28 зр.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

спроваджаю тôлько повными ваґонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ християньскихъ. Цѣна вôдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно.

Іосифъ Иваницкій

механикъ 85

Головный складъ: Львôвъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ Ч. 25.

Необходимою для кождого господарства єсть 5

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зô смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дає она тоту неврôвнану користь, що шкôдливого спожитя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити со'ѣ далеко смачнѣйшу, а притôмъ здоровшу и поживнѣйшу каву. — Знаменита яко додатокъ до кавы въ зеренцяхъ.

Поручає ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя. — ½ кільо 25 кр

СТАРУ житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручає

ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША

у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова

ул. Коперніка ч. 9. 23

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручає

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовî. — Каналовî насады зъ патентовымъ замкненемъ. — Збôрники на воду. — Комплетнî урядженя купелевî. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ такожь руры лянî и кованî. — Помпы, фонтаны и всякî арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылає ся катальоґи.

Поручає ся 9

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.